

Abstrakt

V bakalářské práci jsem se zabývala významem využití laboratorních zvířat (*in vivo* modely) a uměle vytvořených tkání (*ex vivo* modely) pro studium povrchových mykóz. Účelem použití těchto modelů je zejména objasnění patogeneze onemocnění (průnik patogena do organismu, klinické, histopatologické a imunologické změny) nebo testování nových metod léčby. Pro úspěšné založení experimentu je stěžejní výběr vhodného a citlivého modelu, metodika přípravy inokula a příprava modelu před inokulací. Mezi nejrozšířenější *in vivo* a *ex vivo* modely patří malí hlodavci (morče, myš, potkan), kožní ekvivalenty a keratinové filmy vyrobené z lidských vlasů, nehtů nebo zvířecích kopyt. Práce shrnuje jejich výhody a nevýhody. Dále se práce zabývá tím, kterými dermatofyty a dimorfními patogeny byly modely úspěšně inokulovány a za jakým konkrétním účelem byly použity. Nejčastěji zkoumaní původci povrchových mykóz patří do skupiny dermatofytů (*Trichophyton*, *Microsporum*, *Epidermophyton*, *Arthroderma*) nebo dimorfních hub (*Blastomyces* a *Sporothrix*). Obě tyto skupiny houbových patogenů způsobují u zvířat a člověka povrchové mykózy, *Blastomyces* a *Sporothrix* mohou být i původci systémových onemocnění. Jejich morfologie a ekologie jsou shrnuty v úvodní kapitole.

Klíčová slova: dermatomykóza, keratin, houbová infekce, povrchové mykózy, blastomykóza, sporotrichóza, zvířecí model, histopatologie, *ex vivo* model